

imenovan za profesorja peterburške univerze. Sobolevskij je spisal mnogo iz stroke ruske in slovanske filologije. Najbolj znani njegovi spisi so: „Obsčeslavjanskija izmėnenija zvukov“, „Stati po slavjanskem jazyku“, „Zvuki cerkveno slavjanskago jazyka“, „Velikoruskija narodnyja pėśni“, „Očerk ruskoj dialektologii“, „Slėdy litovskago vlijanija na slavjanskije jazyki“.

Prof. N. A. Lavreckij. Meseca oktobra je umrl znani ruski kipar, profesor carske umetniške akademije, Nikolaj Akimovič Lavreckij. Z njegovo smrtjo je ruska umetnost izgubila odličnega predstavitelja. Pokojnik se je rodil l. 1837. v Moskvi in njegova nadarjenost se je pod vodstvom profesorja Pimenova razvijala z izredno hitrostjo. Nekaj časa je s pomočjo podpore carske akademije potoval po Nemčiji, Avstriji in Italiji. Leta 1868. je iz Italije poslal v Rusijo skupino „Malčik i dėvočka kormjaščija ptičku“. Za to delo je bil imenovan za člana akademije. Ko se je vrnil v domovino in razstavil svoja daljša kiparska dela, je bil takoj imenovan za profesorja akademije. Od tega časa ni bilo umetniške razstave, na katero ne bi bil Lavreckij poslal svoja dela. Od njegovih del omenimo: Spomenik M. I. Glinki

viveva tudi umrla za malorusko slovstvo. Začela je namreč pisati v velikoruskem jeziku razne romane in povesti („Červonnyj valet“, „Lihoj čelovek“, „Zapiski pričetnika“, „Toploje gnjezdyško“, „V gluši“). V maloruskih povestih riše Markovičeva žalostni položaj in bedo ukrajinskega seljaka z izredno resničnimi in ostrimi barvami. Oblika njenih povesti je umetniška, zlog jasen, kratek, mehak, melodičen in jezik — sami biseri. Isto se pa ne more reči o njenih ruskih povestih, za katere je črpala gradivo iz življenja ruske inteligence.

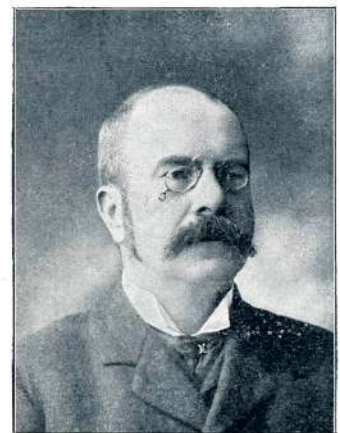
Kako pišejo ruski pisatelji. A. Pleščejev pripoveduje v „Birževih Vėdomostih“, kako so pisali in pišejo nekateri znani ruski pisatelji. A. P. Čehov, zlasti v mlajših letih, ako je bil dobre volje, je pisal mrzlično cele noči, podnevu ni imel miru pred prijatelji. Pozneje je pisal bolj mirno. Iz Jalte na Krimu, kjer je večidel bival, se je rad peljal v okolico, če je hotel pisati, da ga ne bi motili pisatelji. Za svojega bivanja v Moskvi je imel sploh malo časa za literarno delo. N. A. Nėkrasov je začel navadno pisati pozno ponoči, ko se je vrnil iz svojega kluba, ter je pisal do zjutraj. I. N. Potapenko pri delu ne pozna ne dneva ne noči, piše skoraj

ARHIEREJ EVLOGIJ,
voditelj konservativcev v ruski dumi

DR. F. N. MILJUKOV,
voditelj kadetov v ruski dumi

BARON PAVEL RAUCH
hrvaški ban

in carici Katarini II., nekoliko doprskih kipov velikega kneza Vladimira, carja Aleksandra II. i. dr.

Marija Markovičeva (Marko Vovčok). Pred nedavnim je na Kavkazu umrla ena izmed najstarejših ruskih pisateljic Marija Aleksandrovna Markovič, zelo dobro znana v ruski in maloruski književnosti pod svojim navadnim psevdonomimom Marko Vovčok. Markovičeva se je porodila l. 1834. in se zgodaj omožila z imenitnim maloruskim etnografom Atanzijem Vas. Markovičem, ki je bil takrat ravnatelj pisarne orlovskega gubernatorja. Vsled vpliva svojega moža, ki je bil vnet Malorus, je začela Markovičeva pisati povesti v maloruskem jeziku iz življenja ukrajinskega ljudstva. Ko se je preselila v Peterburg, se je seznanila s T. Ševčenkom, kateremu so njene povesti tako ugajale, da jo je imenoval svojo literarno hčerko. L. 1858. so izšle povesti Markovičeve v posebni zbirki pod naslovom: „Narodnii opovėdanija Marka Vovčka“. Ko je sloveči ruski pisatelj Turgenjev prevzel njene povesti v ruski jezik, je postala Markovičeva popularna v celi Rusiji. L. 1867. je mož Markovičeva v Černigovu naglo umrl in odsihmal je Marko-

neprestano, dokler ne dovrši kakšnega spisa. Potem nekaj časa počiva, a ne dolgo. V. I. Nemirovič-Dančenko se skrrije pred svojimi znanci, ako ima veliko dela. Pred nekoliko leti se je rad peljal iz mesta v Petrov dvorec, kjer si je najel v tamošnjem hotelu sobo, v kateri je mirno pisal. Enako je delal tudi I. N. Ščeglov; najel si je za literarno delo posebno stanovanje, ki ga je imenoval „konspirativna čumnata“, toda nobenemu znancu ni povedal naslova, da bi ga ne motil. Zeló redno se je trudil živeti S. N. Atava, ki je znan pod literarnim imenom Tėrpigorev, zakaj rad je pisal prav zgodaj do zajtreka in zató je hodil zgodaj k počitku. Zeló redno je živel tudi D. V. Grigorovič, ki je pisal izključno zgodaj zjutraj in samo redkokdaj podnevu. Velika večina ruskih pisateljcev piše samo ponoči, da bi imeli prost dan za počitek in za svoje znanee.

0990

Drobne vesti. V Odesi na Ruskem je začel izhajati bolgarski list pod naslovom „Bolgarska Misl“. List izhaja enkrat na teden in je ogledalo življenja Bolgarov